

A Kúria a dr. Gach Tímea pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek - a **P.S.** ügyvezető által képviselt alperes ellen munkaviszony fennállásának és jogellenes megszüntetésének megállapítása, továbbá jogkövetkezményei iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 26.M.149/2009. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Törvényszék 59.Mf.633.584/2011/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 59.Mf.633.584/2011/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felperes teljes pervesztessége folytán a pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

A felülvizsgálati eljárás illetéke az állam terhén marad.

I n d o k o l á s

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2008. január 28-tól néhány alkalommal takarítási feladatokra próbamunkát végzett **T.I.**nak, a ... Bt. ügyvezetőjének. A betéti társaság az alperessel fennállt vállalkozási szerződés keretében havi 80.000,- Ft díjazás ellenében végezte a ... szám alatti épületben található 16 db lakás takarítását, amely lakások az alperesi társaság kezelésében álltak. 2008. augusztus 28-án az alperes a lakások takarítására a ... Kereskedelmi és Szolgáltató Kft-vel kötött vállalkozási szerződést. A ... Bt. és ... Kft. ügyvezetője **T.I.** volt. Az alperes az elvégzett munka ellenkértékét számla ellenében fizette ki a társaságoknak.

A felperes által ellátott tevékenységre a peres felek között írásbeli megállapodás nem született, az alperes ügyvezetőjével az elvégzendő munkafeladatokról, az ellátandó munkaköréről, a munkaidő beosztásáról, a munkabér összegéről a felperes nem egyeztetett, tőle nem kapott utasításokat a munkavégzésre. A felperesnek az alperes által meghatározottan elvégzendő feladata, munkaköre, személyes munkavégzési kötelezettsége, rendelkezésre állási kötelezettsége nem volt, a felek között alárendeltségi viszony nem állt fenn, a munkáltató utasításadási joga kimutatható nem volt. Az alperes a munkavégzést nem ellenőrizte. A perbeli időszakban az alperesi társaság ügyvezetője **P.S.** volt és **B.Cs.** menedzser

asszisztens állt az alkalmazásában, más munkavállalójuk nem volt.

A felperes 2008. október 27-én fizetési meghagyás kibocsátását kérte az alperessel szemben, amelyet a munkaügyi bíróság a Pp. 316. § (3) bekezdése, illetve a Pp. 349. § (4) bekezdése alapján peres számra lajstromozott. A bíróság felhívását követően pontosított keresetében a felperes annak megállapítását kérte, hogy 2008. január 28-ától munkaviszonyban állt az alperessel, amely az alperes 2008. június 22-én szóban közölt felmondásával jogellenesen szűnt meg. Ezért kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 2008. január 28-ától az ítélet jogerőre emelkedéséig havi bruttó 100.000,- Ft-os átlagkeresete, továbbá 12 havi átlagkeresetének megfelelő kárártalány megfizetésére, továbbá ki nem adott szabadsága pénzbeli megváltására és perköltsége viselésére.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a 26.M.149/2009/19. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítélete indokolásában a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (Mt.) és a 7001/2005. (MK 170.) FMM-PM együttes irányelvben rögzítettek alapján megállapította, hogy a felperes tevékenysége nem rendelkezett a munkaviszonyra jellemző ismérvekkel, annak elsődleges és másodlagos minősítő jegyeivel. Hivatkozott a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglaltakra és megállapította, hogy a felperes a munkaviszony alperessel történő létrejötté tekintetében nem tett eleget bizonyítási kötelezettségének. **T.I.** és **T.K.** tanúk vallomása nem támasztotta alá az alperes munkáltatói minőségét, de a munkaviszony bármely munkáltatóval való fennállását és folyamatos jellegét sem. **T.I.** felperesnek hagyott írásbeli üzenetei, illetve az a körülmény, hogy 1-2 alkalommal a felperest próbamunkára magával vitte, a folyamatos foglalkoztatás igazolására nem volt alkalmas. Ugyanígy nem volt elegendő a munkaviszony alperesnél történő fennállásának alátámasztására az, hogy a felperes a perbeli időszak egy részében a **T.** házaspárnál tartózkodott, a perbeli bérház mosókonyhájában aludt, illetve néhány alkalommal ágyneműt mosott.

A felperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Törvényszék az 59.Mf.633.584/2011/4. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyta.

A törvényszék a munkaügyi bíróság által megállapított tényállásból mellőzte a felperes **T.I.**-nak végzett próbamunkára vonatkozó megállapításait és megállapította, hogy a per tárgyát nem képezte a felperes és **T.I.**, illetve a cégei közötti viszony.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján helyesen tájékoztatta a felperest az őt terhelő bizonyítási kötelezettségről és helyes jogkövetkeztetése

szerint ennek nem tudott eleget tenni. A felperes saját nyilatkozatai sem támasztották alá az alperes munkáltatói minőségét, mert állítása szerint a **T.** házaspárral állapotodott meg a munkavégzésben és a munkabérben, ők biztosították a munkaeszközöket és utasításokkal is ellátták. Megállapítható volt a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján, hogy az alperes a perbeli társasházban a ... Bt-vel és a ... Kft-vel végeztette a takarítási feladatokat vállalkozási szerződés keretében, amely társaságok vezetője **T.I.** volt.

A törvényszék érvelése szerint semmilyen körülmény nem utal az alperessel fennállt munkaviszonyra, ezért a felperes vele szemben előterjesztett keresetét megalapozottan utasította el a munkaügyi bíróság. Megállapította továbbá, hogy nem képezte a per tárgyát a **T.** házaspárral, annak bármely tagjával, vagy **T.I.** által irányított ... Bt-vel és ... Kft-vel kapcsolatos esetleges felperesi jogviszony, erre nézve bizonyítási eljárás nem folyt, ezért e körben sem a munkaviszony fennállására, sem ennek ellenkezőjére nem állt rendelkezésre kellő bizonyíték.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletnek az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedő hatályú hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 3. § (5) bekezdését, 206. §-át, továbbá a 3. § (2) bekezdésében foglaltakat. Az elsőfokú bíróság a tényállást nem teljes körűen tárta fel és a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján feltárt bizonyítékokat is tévesen mérlegelte, ezért azokból helytelen következtetést vont le.

Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú eljárás során tanúbizonyítást indítványozott, de az általa bejelentett tanúk mindegyike nem került meghallgatásra, így dr. **V.A.**, valamint **B.Cs.** sem.

Érvelése szerint az elsőfokú bíróság tényként fogadta el, hogy 2008. februárjában takarítási munkálatokat végzett a szám alatti ingatlanban lévő lakásokban, amely ingatlan az alperesi társaság kezelésében állt. Megállapította azt is, hogy a fenti ingatlan mosókonyhájában aludt a perrel érintett időszakban. Az eljárás során több levelet csatolt, amelyek összefüggésbe hozhatók a takarítási munkálatokkal és a perbeli időszakban keletkeztek. **T.K.** állítása alapján igazolta, hogy több alkalommal ágyneműt mosott. Mindezek alapján a bizonyítékok helyes és okszerű mérlegelése alátámasztja azt az állítását, hogy nem néhány alkalommal, hanem folyamatosan takarított az alperes kezelésében lévő ingatlanokban, életvitelszerűen ott is lakott (kvázi szolgálati lakás jelleggel) és napi rendszerességgel ágyneműt mosott.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az eljáró bíróságoknak a felperes keresete alapján abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a felperes az alperessel a perrel érintett időszakban kötött-e munkaviszony létesítésére vonatkozó megállapodást. Ezen állítás vonatkozásában - figyelembe véve a felperes keresetlevelében, saját személyes nyilatkozatában, továbbá a perben rendelkezésre álló bizonyítékokat - a bíróságok helytálló jogkövetkeztetéssel jutottak arra az álláspontra, hogy a felek között érvényesen munkaviszony nem jött létre. A bíróságok megfelelően értékelték a Munka Törvénykönyv, továbbá a 7001/2005. (MK 170.) FMM-PM együttes irányelvben rögzített, a bírói gyakorlaton alapuló minősítőjegyeket és megalapozottan állapították meg, hogy a felperes a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglalt rá háruló bizonyítási kötelezettség ellenére nem igazolta a munkaviszony fennállását. A perben rendelkezésre álló adatokból nem volt megállapítható, hogy a peres felek meghatározott munkakör ellátására megállapodást kötöttek, amely megállapodás kiterjedt a munkaidő beosztására, a munkabér összegére, a felek között alá-fölérendeltségi viszony nem állt fenn és az alperesi társaság utasításadási joga sem volt igazolható. A felperes az alperes ügyvezetőjével 1-2 alkalommal találkozott a perbeli időszakban, de a munkavégzés vonatkozásában közöttük megállapodás megkötésére a felperes állítása szerint sem került sor. Az a tény, hogy a felperes által állított tevékenységet az alperes által üzemeltetett ... szám alatti épület lakásaiban végezte, önmagában nem alapozta meg a felek közötti jogviszony létrejöttét, mert peradat, hogy az alperesi társaság az említett ingatlan takarítási feladatainak ellátására a perbeli időszakban a ... Bt-vel és a ... Kereskedelmi és Szolgáltató Kft-vel kötött vállalkozási szerződést.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy önmagában a perbeli időszakban az ingatlanban történő tartózkodása alátámasztotta a munkaviszony fennállását. Azt, hogy a lakhatása az általa elvégzett feladatokkal összefüggő volt, a perben a felperes nem bizonyította, önmagában pedig ez a körülmény nem alapozza meg a más jellegű jogviszony, a munkaviszony fennállását. Alaptalan a felülvizsgálati érvelés abban a tekintetben is, hogy a perben becsatolt, **T.I.**-től származó felperes részére címzett írásbeli üzenetek alátámasztották a kereset megalapozottságát, mert ezek a bizonyítékok nem az alperes ügyvezetőjétől vagy alkalmazottjától származtak, ezért a felek közötti jogviszony alátámasztására nem szolgáltak.

A munkaügyi bíróság - figyelembe véve a felperes keresetében és személyes előadásában foglaltakat - jogszerűen mellőzte az általa

indítványozott további tanúk meghallgatását, amelyek kizárólag az általa ellátott tevékenységre, de nem az alperessel létrejött megállapodásra, vagy a munkaviszony jogellenes megszüntetésére vonatkoztak.

A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A Pp. 78. § (1) bekezdése, továbbá a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján - figyelemmel a felperes személyes költségmentességére - a le nem rótt eljárási illeték és a pártfogó ügyvédi díj az állam terhén marad.

Budapest, 2013. július 3.

dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

kúriai tisztviselő